

V celkové koncepci diplomové práce, nazvané Karel Kramář a Tomáš Garrigue Masaryk ve svých dopisech z let 1918–1936, se reflektuje snaha postihnout danou tematiku dvojitým způsobem. Jednak nabídnout jeden z možných pohledů na specifika a proměny vztahu těchto výrazných osobností české a československé historie a jednak analyzovat dochovanou vzájemnou korespondenci a přiblížit témata v ní dominující.

Sledovaným cílem bylo edičně zpřístupnit dostupný archivní materiál a podat k němu příslušný komentář. Celostní historické zhodnocení a interpretaci tohoto významného souboru korespondence v celé šíři nastíněných témat a problematik je třeba dopracovat, podobně jako komplexní analýzu poměru Kramář-Masaryk, která by nebyla nijak časově ohraničena, tak jak je tomu doposud. Systematicky pojednat o všech tématech, zmíněných v prezentovaných dokumentech, nebylo možné, proto bylo definovaným záměrem spíše naznačit, jak důležitým a jedinečným pramenem dochovaný epistolografický materiál je, navíc jedná-li se o korespondenci mezi tak mimořádnými postavami naší národní minulosti a ve sledované etapě rovněž mezi předními veřejnými činiteli nově konstituovaného československého státu. Smyslem práce tedy bylo vystihnout podstatné aspekty kramářovsko-masarykovského personálního vztahu, jejich ideologického zaměření i názorových koncepcí a v neposlední řadě tak naznačit možnosti dalšího studia a směr, jakým by se mohlo ubírat.

Dosažených výsledků bylo docíleno respektováním metodických zásad pro vydávání novověkých historických pramenů a důslednou heuristikou. Přínos tkví v edičním zpracování pramenné látky, totiž soukromé korespondence a v jejím kritickém vydání.